

M. R. IACOBAN

1 Simt c-ar fi timpul să apelez la o anume experiență de viață, cu atât mai prețioasă cu cât este absolut irepetabilă: înainte de a fi student, subsemnatul a lucrat la o exploatare forestieră din munții Bucovinei. Acolo, în decorul fantastic al munților Căliman, printre oamenii pădurii, unde conflictele sînt dure, dar nesofisticate, unde simplitatea aparentă a relațiilor tăinuiește profunzimi și prospețimi uimitoare, mă gîndesc să plasez acțiunea piesei pentru și despre tineret.

Punctul de plecare: filmul *Un bărbat și o locomotivă* pe care l-am realizat pentru televiziune în cursul anului trecut.

AL. MIRODAN

2 Piatra de încercare a oricărei stagiuni — deci și a aceleia viitoare — rămîne dramaturgia de actualitate.

Temele propuse în referatul C.S.C.A. revelează, înainte de orice, faptul că universul investigat de dramaturgii noștri contemporani este presărat de inacceptabile „pete albe”, uneori mai numeroase și mai esențiale decît chiar zonele insistent frecventate și minuțios cartografiate.

O invitație adresată deschis dramaturgilor — iată singurul mod în care poate să fie interpretată tematica înfățișată de referatul Direcției Teatrelor. Și sînt convins că apelul adresat dramaturgilor de a se apropia de marea problemă a contemporaneității va avea răsunetul așteptat.

Cunosc, în general, proiectele de repertoriu și nu pot decît să salut prezența unor piese cu adevărat reprezentative pentru scrisul dramatic românesc, piese cărora timpul nu le-a știrbit valoarea, ci așa spune, dimpotrivă.

Apar, însă, ici-colo, și unele titluri care nici la data premierii n-au întrunit sufragiile criticii și ale spectatorilor. A le repune în circulație înseamnă a proceda mecanic, funcționărește, deoarece valoarea viitoarei stagiuni o vom judeca nu după numărul pieselor românești aflate în repertoriu, ci după calitatea și oportunitatea textelor în cauză. Surprizele și satisfacțiile certe le aștept de la partea a doua a stagiunii, care, sper, va fructifica eforturile mai recente ale scriitorilor îndreptați în direcția investigării lucide și ferm angajate a problematicii de stringentă actualitate.

1 Lucrez la recitirea celor două piese pe care le-am scris în ultima vreme. Prima — despre care am mai vorbit în Contemporanul — se află la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” și atacă (se pare că acesta e cuvîntul) anume structuri și țeluri sociale ale antisemitismului, iar cealaltă, o comedie despre iubire, atacă (iarăși...) o seamă de reacții, reflexe și ancestralisme care împiedică realizarea dragostei.

2 Esența și justificarea spirituală a unui repertoriu teatral s-a aflat din totdeauna și se află, mai acut ca oricînd, în dramaturgia momentului respectiv, adică în capacitatea acestuia de a însoți viața contemporanilor.